

Донеччина – це східний бастион України, край, де неозорі степи зустрічаються з величними індустріальними горизонтами. На 26,5 тис. км² тут збережено неповторну історію, де під степовим вітром серед чорних пластів вугілля формувалася земля з непохитною волею та незламною силою духу.

Цей край завжди вмів дивувати. У його серці лежить 93% українських запасів вугілля – “палаючого каміння”, відкритого ще козаками на зламі XVII століття. Саме це відкриття стало початком економічного шляху Донеччини, коли британський підприємець Джон Юз у XIX столітті заснував Юзівку (нині м. Донецьк), – шляху, що привів до великих міст, заводів, залізниць, металургійних гігантів і швидкої урбанізації. Вугілля визначило подальший розвиток Донеччини й стало невід’ємною частиною її культурної та промислової спадщини, залишивши свій слід у назвах міст Вугледар, Шахтарськ та славнозвісного футбольного клубу “Шахтар”. Але Донеччина – це не лише про індустрію. За її заводами починається інший світ: степи, що тануть у мареві, найбільший штучний ліс Європи – Великоанадольський, який переконливо довів, що навіть серед суворого безводного степу можна створити живі зелені оази, де життя проростає всупереч усьому. Терикони, що стали своєрідними горами краю, уособленням сили та праці його людей і нагадуванням про екологічні виклики, чекатимуть на відродження цієї землі.

А чи знали ви про найдавніший кам’яний ліс Євразії – Дружківський, про соляні шахти Соledара – підземний світ із тунелями завдовжки понад 300 км? Там, у природному мікрокліматі, висіченому в соляній товщі, з’явилися справжні

Ми сильні. Ми разом. Донецька область

рукотворні дива: соляне футбольне поле, кафе, церква, концертна зала, скульптури з солі та навіть санаторій. Саме Донбас подарував Україні Василя Стуса, чия постать стала символом боротьби за свободу та права людини. На цих землях Дзига Вертов знімав свої новаторські фільми, які вражали Чарлі Чапліна, а вірші Михайла Петренка й Володимира Сосюри стали невід’ємною частиною національної культурної спадщини. Варто пригадати, що тут, серед промислових ландшафтів, відбувався легендарний фестиваль “Червона рута” і тут же вирували світові емоції під час Євро – 2012.

Весна 2014 року змінила Донеччину назавжди. Російська агресія знищила міста, зруйнувала інфраструктуру, зламала мільйони людських долів. Міста, у яких колись вирувало життя, перетворилися на мовчазні руїни.

Та саме завдяки цьому східному краю світ побачив, якими є українці, коли захищають свою землю. Героїчні воїни “кіборги” тримали оборону Донецького аеропорту 242 дні – до того моменту, коли захищати було вже фактично нічого. Містяни виходили на вулиці з українськими прапорами, усвідомлюючи, що це може вартувати їм свободи або й навіть життя. Маріуполь боровся до останнього подиху, а “Азовсталь” стала фортецею українських захисників, символом незламності та відваги.

Донеччина неодмінно повернеться додому – ще міцніша, наша! Ми сильні, ми разом, і ця єдність переможе будь-які виклики.

Слава Україні! Героям слава!

Художник – Володимир Дем’яненко;
адаптація дизайну – Олександра Кучинська.

Скульптор – Володимир Дем’яненко.

WE ARE STRONG. WE ARE UNITED. DONETSK OBLAST

NATIONAL BANK OF UKRAINE

Issue date

1 December 2025

Metal

nickel-plated
zinc-based alloy

Diameter

23.5 mm

Quality

uncirculated

Edge

grooved

Mintage

2,000,000

CIRCULATION COMMEMORATIVE COIN • 2025